

Z krainy Szkipetarów.

Jednym z najmniej znanych ludów Europy są Albańczycy, którzy sami nazywają się Szkipetarami, a których ojczyzna, wcześniej lub później, musi

Z krainy Szkipetarów: Albańczyk z Wriaki.

odegrać ważną bardzo rolę przy rozwiązaniu kwestii wschodniej na Bałkanie. Większość Albańczyków, około półtora miliona, zamieszkuje właściwą Albanię i pozostaje pod panowaniem Turcji, mniej więcej 200.000 Albańczyków mieszka w środkowej Grecji, a 100.000 we Włoszech południowych. Wyznają oni w trzech czwartych religię mahometańską, reszta wyznaje katolicyzm i prawosławie.

Jestto naród bogato wyposażony pod względem fizycznym i duchowym, pomimo tego jednak stoi na bardzo niskim stopniu kultury, będąc przez wieki odcięty od reszty cywilizowanego świata. Dzieli się on na mnóstwo szczepów, które zachowały swój ustrój patryarchalny i, chociaż Turcy panują nad nim od XV wieku, zachował prawie zupełną niezależność od władz tureckich. *Vendetta*, tj. krwawa zemsta, do dziś dnia obowiązuje w całej rozciągłości wszystkich Albańczyków bez różnicy wyznania i stanowiska socjalnego. Ten barbarzyński objaw charakteru Albańczyków w połączeniu ze skłonnością do rozbójnictwa jest jedną z głównych przyczyn, że postępy kultury wśród nich są stosunkowo małe,

pomimo usiłowań tych ludzi, którzy, odebrawszy wykształcenie za granicą, pragnęliby swych ziomków wprowadzić do rodziny narodów cywilizowanych.

Albańczycy-mahometanie, których wiąże z Turcją jedynie węzeł wspólnej religii, dostarczają jej oddawna najbitniejszych żołnierzy. W najbliższym otoczeniu sułtana Abdul Hamida znajdują się pułki gwardyi, rekrutowane z pośród Albańczyków, a cieszące się jego wielkimi względami z powodu swej niezachwianej niczem wierności. Ponieważ zaś są oni śmiertelnymi wrogami wszystkich chrześcijan — przeto stanowią dla Turcji wielce wygodny żywioł na pograniczu Macedonii, zamieszkałej przez chrze-

Z krainy Szkipetarów: Muzułmańska dziewczyna z Kopluki.

ścijańskich Bułgarów, Serbów, Greków i Kuco-Wołochów.

Włochy ostrzą sobie od dawna zęby na Albanię, którą pragnęłyby zagarnąć, gdy nadejdzie chwila likwidacji posiadłości państwa ottomańskiego w Europie. Apetyt to jednak fałszywy, gdyż są wszelkie dane potemu, aby Albańczycy, stanowiący naród odrębny z własnym językiem i w bardzo wygodnym, bo mającym dostęp do morza, położeniu geograficznym, utworzyli kiedyś samodzielne państwo.

Podane w niniejszym numerze ryciny podają sze-

reg charakterystycznych typów dzielnych mieszkańców Albanii, w ich malowniczych narodowych strojach, które, podobnie, jak ich język, są zupełnie odrębne od innych ludowych strojów europejskich.

Z krainy Szkipetarów: Naczelnik szczepu ze wsi Szkrel.

Wyjazd prezydenta Roosevelta.

Syt laurów i sławy, po siedmioletnich rządach opuścił Roosevelt biały dom w Waszyngtonie, aby zrobić miejsce swemu następcy, Williamowi Taftowi. Z chwilą ustąpienia dotychczasowego prezydenta nic się właściwie nie zmienia, gdyż następca należy do tego samego co i on stronnictwa i dalej prowadzić będzie politykę swego poprzednika.

Roosevelt ustępuje z widowni w zacisze domowego ogniska i osiada na stałe w posiadłości swej pod Nowym Jorkiem, zmieniając fotel niekoronowanego władcy na pióro dziennikarza. Celem wytchnienia po trudach dotychczasowego życia, które gruntownie nadszarpało jego prywatny majątek, udaje się Roosevelt do Afryki, gdzie myśli zabawić dłuższy czas. Jeden z dyrektorów cyrkowych zaproponował mu podobno, aby rozpoczął gościnne występy w jego przedsiębiorstwie, ofiarując kolosalne honorarium i obiecując urządzić mu wygodny wagon

Z krainy Szkipetarów: Polakini Albańczycy z Janiny; w środku sławny rozbójnik.

Wyjazd prezydenta Roosevelta z Waszyngtonu: Ex-prezydent w towarzystwie przyjaciół opuszcza swą dotychczasową siedzibę.